

“Podrem superar aquesta crisi tan dura”

Dm, 31/07/2012 per Catalunya Religió

Nota de la Conferència Episcopal Tarraconense sobre la crisi econòmica

[*\(Veure notícia aquí\)*](#)

A la carta pastoral [*Al servei del nostre poble*](#), que els bisbes de Catalunya publicàrem al gener de l'any 2011, advertíem que la crisi econòmica tan greu que patíem ja en aquell moment era un dels reptes més importants que la nostra societat havia d'afrontar.

Lamentablement, un any i mig més tard de la publicació d'aquell escrit, aquesta crisi global, lluny de minvar, ha anat prenent unes dimensions extraordinàries que afecten la majoria dels sectors econòmics. Són moltes persones i famílies, treballadors, petits i mitjans empresaris, autònoms i funcionaris els qui pateixen unes greus afectacions que les mesures econòmiques recents han fet més dramàtiques.

Així mateix, la crisi ha provocat que alguns àmbits tan fonamentals com l'atenció sanitària, l'educació o els serveis socials s'hagin vist afectats per uns ajustaments que, en força casos, perjudiquen moltes de les persones que en són usuàries.

Catalunya, a més, té una situació econòmica i un sistema de finançament que fan molt difícil la reactivació del país, malgrat els grans sacrificis que la població es veu obligada a fer, especialment les persones que han quedat sense treball, els joves i aquells que disposen de rendes mínimes. Moltes són les veus que clamen contra aquesta situació i, darrerament, s'han fet sentir en nombroses manifestacions, on s'ha fet palès el desencís envers l'acció política i financera, el rebuig davant la dubtosa moralitat d'algunes persones i institucions, i un angoixant pessimisme sobre el possible redreçament de la situació.

Durant els darrers mesos, l'acció social de l'Església a casa nostra, realitzada per Càritas, Parròquies, institucions dependents de les Congregacions Religioses i dels diversos Moviments i Associacions catòliques, no solament s'ha mantingut, sinó que s'ha incrementat, tant pel que fa a l'atenció material i espiritual als qui es troben en situació de pobresa, com en la resolució de problemes més urgents, com ara l'atenció als afectats pels desnonaments o l'atur juvenil.

Com a Bisbes de les Diòcesis amb seu a Catalunya, volem agrair el treball que fan totes aquestes institucions d'Església en col·laboració amb altres institucions i amb les Administracions i, especialment, la tasca dels nombrosíssims voluntaris, així com també l'esforç de tantes persones i famílies que amb la seva contribució econòmica fan que es pugui dur a terme.

Així mateix, l'acció social de l'Església Catòlica no queda relegada a l'interior de

les fronteres de les nostres Diòcesis ja que, malgrat la crisi econòmica que patim, continuem atenent i finançant solidàriament un gran nombre de projectes al Tercer Món -que ha de suportar una crisi endèmica més intensa-, al capdavant dels quals s'hi troben molts missioners preveres, religioses i religiosos, laiques i laics catòlics.

Benet XVI ha dit recentment: "No és deure de l'Església definir les vies per afrontar la crisi actual. No obstant això, els cristians tenen el deure de denunciar els mals, de testimoniar i mantenir vius els valors en què es fonamenta la dignitat de la persona i de promoure aquelles formes de solidaritat que afavoreixen el bé comú, perquè la humanitat esdevingui la família de Déu" ([Discurs a la Fundació Centesimus Annus](#), 17.10.2011). Per això, cal amarar de compromís ètic el món de l'economia i les finances, perquè la dignitat de la persona humana sigui defensada i promoguda sempre, i perquè s'eviti tota especulació que acaba provocant un veritable desastre social. També cal combatre decididament els brots de corrupció en l'àmbit de les institucions i administracions. I en concret, cal que sigui una prioritat de tota la nostra societat la preocupació pel gran nombre d'aturats, per tantes famílies que viuen l'angoixa d'una possible pèrdua del treball, l'interès pels joves que s'han de poder incorporar per primer cop al món laboral, així com també el compromís pel manteniment dels llocs de treball, vetllant sempre perquè tinguin condicions dignes.

Cal analitzar els errors comesos aquests darrers anys, per no tornar a caure-hi més, i reconèixer que potser tots hem intentat viure per damunt de les pròpies possibilitats. S'hauria de poder demanar responsabilitats, especialment, a aquells que han provocat desordres financers i especulació. La societat, si vol ser justa, ha de posar les mesures necessàries per tal que els capitals prenguin també responsabilitats en ordre al bé comú i al just repartiment dels beneficis.

A la carta *Al servei del nostre poble*, dèiem: "És hora, també, de mirar endavant i de treballar més esforçadament pensant en les generacions futures. Els bisbes fem una crida a tots els agents socials -autoritats, empresaris, dirigents, treballadors- a no decaure en l'esforç, malgrat la duresa de les circumstàncies, i a treballar amb esperança, fent-ho d'acord amb els grans valors humans i cristians" (4,f).

Com a pastors de l'Església Catòlica, no podem deixar de dir a tothom que, en el fons d'aquesta actual crisi econòmica i financera, hi ha una crisi de valors i de fe. Quan l'home abandona Déu, es perd a si mateix. Quan les persones volen construir una societat sense Déu, acaben deshumanitzant-se, perquè obliden la gran pregunta de Déu a Caín, que travessa la història humana: "Què n'has fet del teu germà?" (Gn 4,9).

En aquests moments d'incertesa i de dificultats, estem convençuts de la capacitat del nostre poble per afrontar i superar els reptes que la crisi econòmica planteja. Així com en altres moments històrics difícils, el nostre país ha sabut redreçar-se amb nova fortalesa, també ara podrem anar endavant si mantenim la confiança en nosaltres mateixos, si enfortim la nostra tradicional laboriositat i esperit de sacrifici, si els dirigents saben conduir-nos posant com a prioritari el bé comú, i si tots ens ajudem i cerquem la veritable solidaritat entre els pobles d'Europa i del món, il·luminats per l'Evangeli que sempre ens crida a la conversió.

Volem col·laborar a mantenir l'esperança, i la demanem a Déu. Junts i amb l'esforç de tots, amb la voluntat d'acord i de col·laboració dels Partits polítics, dels

Sindicats i de les Patronals, podrem superar aquesta crisi tan dura. Ens cal retornar als valors autèntics, als que no es marceixen, i a un estil de vida personal i familiar, institucional i eclesial, auster, generós i responsable, sense deixar la solidaritat envers els qui tenen menys o han de suportar més càrregues. Solament una fe que es tradueix en caritat envers el proïsme esdevé creïble i convincent.

Certament, creiem que Càritas -que és la institució eclesial de la caritat- encerta decisivament quan proposa: "Viu senzillament, perquè d'altres, senzillament, puguin viure". Per això humilment fem una crida perquè tots ens orientem vers una manera de viure i d'actuar més modesta i senzilla, que no estigui per sobre de les nostres possibilitats. Així mateix, reclamem que tots fem un esforç d'ajudar i de compartir solidàriament amb els més febles de la societat, com ja estan duent a terme, exemplarment, molts cristians i moltes altres persones de bona voluntat. I finalment invitem a valorar i aplicar els principis fonamentals de la Doctrina Social de l'Església, ja que proposen orientacions vàlides per a la construcció d'una societat justa, lliure i solidària, especialment si els oferim en diàleg amb tots aquells que es preocupen seriosament per la persona humana i el seu món.

Salardú, 27 de juliol de 2012